

Cement, som ikke kan faas, uden at det paa aldeles afgørende Maade kan godtgøres at være uomgængelig nødvendigt at anvende dem. Endelig er det en given Sag, at Anvendelse af Maskiner i nogen Grad har maattet indstilles, eftersom vi jo alle, ogsaa Statsbanerne, skylder at spare paa Kullene. Der er dog tilbage en Del Jordarbejder, som vil komme til Udførelse i den allernærmeste Tid. Men det vil let forstaaes, at man fra Ledelsens Side egentlig har ønsket saa vidt muligt at udbyde de forskellige Arbejder i Entreprisen som en Helhed. Nu da det viser sig nødvendigt at tage disse forskellige Hensyn, har man søgt at udstykke Arbejderne i forskellige, altsaa mindre, Parceller, og i saadanne Parceller vil der finde særskilt Udbud af forskellige Jordarbejder Sted i Løbet af denne og næste Maaned — eller har allerede fundet Sted —, saaledes at et ret betydeligt Antal Arbejdere vil kunne blive beskæftiget ved Jordarbejde inden Nytaar. Jeg har ikke nogen Fortegnelse over disse Arbejder ved Haanden, men da der udtrykkelig har været spurgt om Anlægget Fredericia — Daugaard, vil jeg dog oplyse, at det hører til dem, der vil blive iværksat i Løbet af en Maanedstid.

Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) udtalte, at det vilde være meget ønskeligt, om man, naar man nu skulde skride til Anlæg af Dobbeltspor, ikke følte sig forpligtet til først at gennemføre Anlægget fra Skanderborg til Aarhus eller fra Horsens til Skanderborg, men at man paa hver Side af de store Byer anlagde Dobbeltspor til nærmeste Station. Et saadant Arbejdsprogram vilde muligvis være meget praktisk, jeg kan godt se, at det vist vilde være meget godt at følge det. Men det er Ministeriet blevet afskaaret fra ved den Affattelse, som Lovforslaget har faaet i Folketinget. Jeg har for mit Vedkommende hele Tiden ønsket, at man skulde være frit stillet, saaledes at man kunde anlægge Dobbeltspor paa alle de Steder, hvor saadanne Anlæg er vedtagne, i den Orden og den Udstrækning, som Ledelsen af Statsbanerne fandt naturligst og mest praktisk. Dette Synspunkt har man ikke villet godkende i Folketinget, og man maa vist respektere det Synspunkt, som er anlagt der, nemlig at i Loven er Rækkefølgen bestemt, og den maa følges. En anden Sag er, at man muligt paa et senere Tidspunkt, hvis man kan paavise Betimeheden af nogle Ændringer i Arbejdsprogrammet, kunde faa Rigsdagens Biligelse dertil.

Det ærede Medlem oplyste, at i Forslaget om Skive—Videbæk-Banen forlanges det, at Tilsagnet fra Kommunerne om Tilskud skal foreligge inden 1. Januar 1918, medens den tilsvarende Bestemmelse for Thisted—Nykøbing-Banen lyder paa 1. Januar 1919, og jeg giver det ærede Medlem Ret i, at der er ingen Grund til at gøre en saadan Forskel paa de to Forslag. Den beror selvfølgelig paa, at det er det gamle Forslag, der er optrykt, uden at den fornødne Revision paa dette Punkt har fundet Sted.

Det ærede 4de kongevalgte Medlem udtalte i øvrigt, maaske dog særlig med Henblik paa de private Jernbaner, at Forslaget ikke var saa godt forberedt, som saadanne Forslag tidligere havde været, og dette Synspunkt syntes ogsaa det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Døcker) at ville slutte sig til. Det ærede kongevalgte Medlem nævnedes til Støtte herfor, at man tidligere havde ladet saadanne Forslag behandle i Kommissioner. Ja, det Forslag, som blev vedtaget i 1908, fremkom paa Forslag af en Kommission. Der blev vedtaget 51 Baner, og deraf er der sikkert nok 15—20, som ingen Sinde kommer til Udførelse. Det nævnedes det ærede 2det Medlem for 7de Kreds til Støtte for en anden Betragtning, jeg vil nævne det til Støtte for den Betragtning, at det taler ikke til Gunst for Kommissionen, at dens Forslag ikke har vist sig praktikable, at Befolkningen ikke har accepteret dem. Jeg tror, at det Grundlag, som nu foreligger, som det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) meget rigtigt fremhævede, er bedre. Dette her er ikke noget, som en Kommission har fundet paa, og det er heller ikke noget, en Minister har fundet paa, men det er Befolkningens Krav, som kommer til os rundt om fra Landet, bilagt med Penge. Jeg tror, at det Grundlag er meget godt, og det er jo det væsentligste, som Rigsdagen skötter om at faa undersøgt: Er der Trang til disse Baner, er der Brug for dem? Det finder jeg demonstreres allerbedst ved dette, som jeg siger, at man rundt om fra Landet møder med sine Krav, bilagt med Penge. Det kan godtgøres for de allerfleste af disse Forslags Vedkommende, at hvis Rigsdagen vil vedtage dem, vil Befolkningen acceptere dem, saa vil de blive ført igennem, og det synes jeg er et stærkt Indicium for, at disse Jernbaner er berettigede. Det udelukker naturligvis ikke, at en og anden af dem ikke er saa vel motiveret som ønskeligt, men saa viser det sig ogsaa, at den heller ikke er saa vel forsynet med Tilbud om kontante Penge.